

CONSELLERIA D'AGRICULTURA I PESCA

2051 *DECRET 133/1989, de 16 d'agost, del Consell de la Generalitat Valenciana, pel qual s'estableix la gratuïtat dels aprofitaments apícoles a les muntanyes propietat de la Generalitat Valenciana.* [89/3646]

La Comunitat Valenciana constitueix una zona tradicional d'instal·lació d'abellars, durant els mesos de l'hivern, per a l'aprofitament de les floracions del romaní, l'argilaga i el bruc, principalment. Aquestes instal·lacions es fan a les muntanyes de titularitat municipal, particular i autonòmica, dependents en aquest cas del Servei Forestal de la Conselleria de Agricultura y Pesca. Les instal·lacions d'abellars a les muntanyes propietat de la Generalitat Valenciana suposa per a l'apicultor el desembossament d'una determinada quantitat, ja que la seua adjudicació és a través del sistema de subhasta, conformement a les normes que regulen el règim jurídic dels aprofitaments forestals a les muntanyes catalogades (articles 202 i següents del Reglament de Muntanyes, aprovat per Decret de 22 de febrer de 1962).

Aquest pagament, al marge de constituir una càrrega addicional per a la ja ruïnosa situació econòmica de les explotacions apícoles, manca de justificació, perquè l'apicultor amb la seua activitat no genera cap tipus d'explotació dels recursos naturals, que merezca ser objecte de càrrega econòmica.

A més, les instal·lacions d'abellars no solament no exerceixen cap pressió negativa sobre el medi natural, sinó que, per contra, contribueixen a la conservació i propagació de la capa vegetal, en afavorir l'extensió de les llavors de les plantes que cobreixen i protegeixen el sòl de l'erosió.

Indirectament, els apicultors, en constituir un grup social amb uns clars interessos en la conservació de la capa vegetal del nostre medi natural, i pel fet de passar un gran nombre de dies a les zones boscoses, constitueixen un col·lectiu que acudeix sempre en defensa del medi quan és agredit pels incendis, contribuint addicionalment a la conservació dels camins forestals, que són per a ells les vies d'accés als abellars. D'altra banda, i conformement al que s'estableix en l'article 203 del Reglament de Muntanyes, l'Administració forestal ha de regular el gaudi i l'aprofitament de les muntanyes dins el marc de les disposicions legals, i d'acord amb principis econòmics, però tenint en compte sobretot els silvícoles.

Sobre la base d'açò, i com a mesura de suport institucional al sector apícola valencià, que es troba en una crítica situació econòmica, es duran a terme determinades mesures, una de les quals serà l'establiment de la gratuïtat per als aprofitaments apícoles a les muntanyes propietat de la Generalitat Valenciana, sota la tutela del Servei Forestal de la Conselleria d'Agricultura i Pesca.

Això implica una modificació del règim jurídic dels aprofitaments forestals, l'objecte dels quals són les instal·lacions apícoles, justificant-se aquesta modificació, que consistirà en l'establiment de la seua gratuïtat, en l'absència de danys que es produeixen a la muntanya pel fet de la instal·lació d'abellars, a què s'afeg fins i tot, una acció beneficiosa per a la muntanya mateixa com a conseqüència d'aquesta instal·lació.

Les instal·lacions hauran de respectar en qualsevol cas els requisits assenyalats en l'Ordre de 20 de març de 1984, de la Conselleria d'Agricultura, Pesca i Alimentació, que establí la

CONSELLERIA DE AGRICULTURA Y PESCA

2051 *DECRETO 133/1989, de 16 de agosto, del Consell de la Generalitat Valenciana, por el que se establece la gratuidad de los aprovechamientos apícolas en montes de propiedad de la Generalitat Valenciana.* [89/3646]

La Comunitat Valenciana constituye una zona tradicional de asentamiento de abejas, durante los meses de invierno, para el aprovechamiento de las floraciones del romero, la aliaga y el brezo, principalmente. Estos asentamientos se realizan en montes de titularidad municipal, particular y autonómica, dependientes en este caso del Servicio Forestal de la Conselleria de Agricultura y Pesca. Los asentamientos de abejas en montes de propiedad de la Generalitat Valenciana suponen para el apicultor el desembolso de una determinada cantidad, dado que los mismos se adjudican a través del sistema de subasta, de conformidad con las normas que regulan el régimen jurídico de los aprovechamientos forestales en montes catalogados (artículos 202 y siguientes del Reglamento de Montes, aprobado por Decreto de 22 de febrero de 1962).

Este pago, al margen de constituir una carga adicional para la ya ruïnosa situación económica de las explotaciones apícoles, carece de justificación, dado que el apicultor con su actividad no genera ningún tipo de explotación de los recursos naturales que merezca ser objeto de carga económica.

Además los asentamientos de abejas, no sólo no ejercen ninguna presión negativa sobre el medio natural, sino que, por el contrario, contribuyen a la conservación y propagación de la cobertura vegetal, al favorecer la extensión de las simientes de las plantas que cubren y protegen el suelo de la erosión.

Indirectamente, los apicultores, al constituir un grupo social con unos claros intereses en la conservación de la cobertura vegetal de nuestro medio natural, y por el hecho de pasar un gran número de días en las zonas boscosas, constituyen un colectivo que acude siempre en defensa del medio cuando es agredido por incendios, contribuyendo adicionalmente a la conservación de los caminos forestales, que son para ellos vías de acceso a los abejas. Por otra parte, y de conformidad con lo establecido en el artículo 203 del Reglamento de Montes, la Administración forestal debe regular el disfrute y aprovechamiento de los montes dentro del marco de las disposiciones legales, y con arreglo a principios económicos, pero sobre todo teniendo en cuenta los silvícolas.

En base a ello, y como medida de apoyo institucional al sector apícola valenciano, que se encuentra en una crítica situación económica, se van a llevar a cabo determinadas medidas, una de las cuales sería el establecimiento de la gratuidad para los aprovechamientos apícoles en montes de propiedad de la Generalitat Valenciana, y que se encuentran bajo la tutela del Servicio Forestal de la Conselleria de Agricultura y Pesca.

Ello implica una modificación del régimen jurídico de los aprovechamientos forestales, cuyo objeto sean los asentamientos apícoles, justificándose esta modificación, que consistirá en el establecimiento de la gratuidad de los mismos, en la ausencia de daños que se producen en el monte por el hecho del asentamiento de abejas, a lo que se añade incluso una acción beneficiosa para el propio monte como consecuencia de los mismos.

Dichos asentamientos deberán respetar en todo caso los requisitos señalados en la Orden de 20 de marzo de 1984, de la Conselleria de Agricultura, Pesca y Alimentación, por la

normativa reguladora de les mesures especials a prendre als emplaçaments apícoles i tractaments fitosanitaris sobre plantes en floració, i en el Decret 12/1987, de 2 de febrer, del Consell de la Generalitat Valenciana, pel qual es regula i ordena l'activitat apícola a la Comunitat Valenciana.

Sobre la base d'açò, i vists els articles 29 i següents de la Llei de Muntanyes, els articles 202 i següents del Reglament de Muntanyes, en particular l'article 203.1, així com també l'article 31.10 de l'Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana, a proposta del Conseller d'Agricultura i Pesca, i prèvia deliberació del Consell de la Generalitat Valenciana, en sessió mantinguda el dia 16 d'agost de 1989,

DECRETE:

Article primer

S'estableix la gratuïtat dels aprofitaments apícoles a les muntanyes propietat de la Generalitat Valenciana.

Article segon

L'adjudicació anual de les muntanyes propietat de la Generalitat Valenciana per a la instal·lació d'abellars es farà tots els anys, segons el següent procediment:

1. En el mes de setembre es publicarà en el *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana* la relació de muntanyes, superfícies i quotes màxima i mínima, la qual es trametrà als Ajuntaments per la seua exposició en el tauler d'anuncis, i també a les organitzacions professionals agràries i d'apicultors.

2. Els interessats en sol·licitar aquestes instal·lacions hauran de presentar les seues instàncies en el termini de quinze dies hàbils, comptadors de la data de publicació en el *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana* de la dita relació. Les instàncies es presentaran a les Direccions Territorials de la Conselleria d'Agricultura i Pesca de les respectives províncies on siga la muntanya que es demane. Les instàncies podran presentar-se en mà, o per qualsevol dels mitjans assenyalats en l'article 66 de la Llei de Procediment Administratiu.

3. En la sol·licitud constarà el nom del titular dels ruscs, el número del registre, fotocòpia de la cartilla ramadera, el nombre de ruscs que es vol instal·lar a la muntanya i l'època en què es farà l'aprofitament.

4. Per cada muntanya es requerirà una sol·licitud que podrà ser per a diversos abellars i s'admetran diverses sol·licituds per apicultor, sempre que no ultrapasse el nombre de ruscs que consta en la seua respectiva cartilla ramadera, amb una tolerància del 10% sobre el nombre enregistrat.

5. Els aprofitaments, que decidirà el Director Territorial corresponent, s'adjudicaran per rigorós ordre d'entrada de les sol·licituds a cada província, sempre que es complequen els requisits assenyalats. En el cas que coincidescuen les dates d'entrada entre dues o més sol·licituds, es tindrà en compte la proximitat del domicili del titular dels ruscs a la muntanya sol·licitada.

6. Les resolucions es notificaran als interessats, que podran interposar el recurs escaient davant el Director General competent. Així mateix, es trametraran les llistes dels adjudicatariis als Ajuntaments i a les organitzacions professionals agràries i d'apicultors.

7. Els adjudicatariis disposaran d'un termini de seixanta dies per a la instal·lació dels ruscs, transcorregut el qual sense que s'haja portat a efecte la dita instal·lació, la muntanya restarà lliure i es podrà adjudicar a un altre interessat, seguint l'ordre assenyalat en l'apartat cinqué.

que se estableció la normativa reguladora de las medidas especiales a adoptar en los emplazamientos apícolas y tratamientos fitosanitarios sobre plantas en floración, y en el Decreto 12/1987, de 2 de febrero, del Consell de la Generalitat Valenciana, por el que se regula y ordena la actividad apícola en la Comunitat Valenciana.

En base a lo anterior, y vistos los artículos 29 y siguientes de la Ley de Montes, los artículos 202 y siguientes del Reglamento de Montes, en particular el artículo 203.1, así como el artículo 31.10 del Estatuto de Autonomía de la Comunidad Valenciana, a propuesta del Conseller de Agricultura y Pesca, y previa deliberación del Consell de la Generalitat Valenciana, en sesión mantenida el día 16 de agosto de 1989,

DISPONGO:

Artículo primero

Se establece la gratuidad de los aprovechamientos apícolas en montes de propiedad de la Generalitat Valenciana.

Artículo segundo

La adjudicación anual de los montes de propiedad de la Generalitat Valenciana para asentamiento de colmenares se realizará cada año, conforme al siguiente procedimiento:

1. En el mes de septiembre se publicará en el *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana* la relación de montes, superficies y cupos máximo y mínimo. Dicha relación se remitirá también a los Ayuntamientos para su exposición en el tablón de anuncios, así como a las organizaciones profesionales agrarias y de apicultores.

2. Los interesados en solicitar dichos asentamientos deberán presentar sus instancias en el plazo de quince días hábiles, a partir de la fecha de publicación en el *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana* de dicha relación. Dichas instancias se presentarán en las Direcciones Territoriales de la Conselleria de Agricultura y Pesca de las respectivas provincias donde esté ubicado el monte que se solicite. Las instancias podrán presentarse en mano, o por cualquiera de los medios señalados en el artículo 66 de la Ley de Procedimiento Administrativo.

3. En la solicitud se hará constar el nombre del titular de las colmenas, el número del registro, fotocopia de la cartilla ganadera, el número de colmenas que se pretende asentar en el monte y la época en que se va a realizar el aprovechamiento.

4. Para cada monte se requerirá una solicitud que podrá ser para varios colmenares y se admitirán varias solicitudes por apicultor en tanto en cuanto no se rebase el número de colmenas que consta en su respectiva cartilla ganadera, con una tolerancia del 10% sobre el número registrado.

5. Los aprovechamientos, que se resolverán por el Director Territorial correspondiente, se adjudicarán por riguroso orden de entrada de las solicitudes en cada provincia, siempre que se cumplan los requisitos señalados. En el supuesto de que coincidan las fechas de entrada entre dos o más solicitudes, se tendrá en cuenta la cercanía del domicilio del titular de las colmenas al monte solicitado.

6. Las resoluciones se notificarán a los interesados, que podrán interponer el correspondiente recurso ante el Director General competente. Asimismo se remitirán las listas de los adjudicatarios a los Ayuntamientos y a las organizaciones profesionales agrarias y de apicultores.

7. Los adjudicatarios dispondrán de un plazo de sesenta días para la instalación de las colmenas, transcurrido el cual sin que dicha instalación se haya llevado a cabo, el monte quedará libre y se podrá adjudicar a otro interesado, siguiendo el orden señalado en el apartado quinto.

Article tercer

Per a la localització de les instal·lacions, els adjudicataris requeriran l'assessorament de l'Agent Forestal encarregat de la muntanya.

Article quart

La quota mínima per a cada abellar serà de 25 caixes, llevat que no hi haja més sol·licituds per a una determinada muntanya, cas en què s'autoritzarà un abellar amb menys de 25 caixes.

La quota màxima serà de 160 caixes per a cada abellar.

Article cinqué

Les caixes dels abellars seran degudament identificades amb el seu número de registre corresponent, conformement al que s'estableix en l'article tercer del Decret 12/1987, del Consell de la Generalitat Valenciana, pel qual es regula i ordena l'activitat apícola a la Comunitat Valenciana.

Els abellars hauran de senyalitzar-se convenientment, segons es preveu en l'article quart de l'esmentat Decret.

Article sisé

La distància entre abellars serà si més no de 500 metres dins els límits de la muntanya.

Així mateix, els abellars hauran de respectar les distàncies assenyalades en l'article sisé del Decret 12/1987, quant als camins, carreteres i nuclis de població.

Article seté

L'adjudicatari de la instal·lació serà l'únic responsable dels danys produïts per les abelles del seu rusc a persones o animals.

L'adjudicatari haurà de comunicar en qualsevol cas, el lloc de la instal·lació dels seus ruscs a la muntanya a la Cambra Local Agrària o a l'Ajuntament respectiu, per tal d'evitar possibles danys com a conseqüència de tractaments fitosanitaris, conformement al que es disposa en l'Ordre de 20 de març de 1984, de la Conselleria d'Agricultura, Pesca i Alimentació, per la qual s'establí la normativa reguladora de les mesures especials a prendre als emplaçaments apícoles i sobre els tractaments fitosanitaris sobre plantes en floració.

DISPOSICIONS FINALS

Primera

Facultar la Conselleria d'Agricultura i Pesca perquè dicte les disposicions que calguen per al desplegament d'aquest Decret.

Segona

Aquest Decret entrarà en vigor el mateix dia de la publicació en el *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana*.

València, 16 d'agost de 1989.

El President de la Generalitat,
JOAN LERMA I BLASCO

El Conseller d'Agricultura i Pesca,
LUIS FONT DE MORA MONTESINOS

Artículo tercero

Para la localización de los asentamientos, los adjudicatarios requerirán el asesoramiento del Agente Forestal encargado del monte.

Artículo cuarto

El cupo mínimo para cada colmenar será de 25 cajas, a no ser que no haya más solicitudes para un determinado monte en cuyo caso se autorizará un colmenar con menos de 25 cajas.

El cupo máximo será de 160 cajas para cada colmenar.

Artículo quinto

Las cajas de los colmenares estarán debidamente identificadas con su número de registro correspondiente, de conformidad con lo establecido en el artículo tercero del Decreto 12/1987, de 2 de febrero, del Consell de la Generalitat Valenciana, por el que se regula y ordena la actividad apícola en la Comunitat Valenciana.

Los colmenares deberán estar convenientemente señalizados, según lo previsto en el artículo cuarto del citado Decreto.

Artículo sexto

La distancia entre colmenares será como mínimo de 500 metros, dentro de los límites del monte.

Asimismo, los colmenares deberán respetar las distancias señaladas en el artículo sexto del Decreto 12/1987, respecto de caminos, carreteras y núcleos de población.

Artículo séptimo

El adjudicatario del asentamiento será el único responsable de los daños producidos por las abejas de su colmena a personas o animales.

El adjudicatario deberá comunicar, en todo caso, el lugar de asentamiento de sus colmenas en el monte a la Cámara Local Agraria o al Ayuntamiento respectivo, con la finalidad de evitar posibles daños como consecuencia de tratamientos fitosanitarios, de conformidad con lo dispuesto en la Orden de 20 de marzo de 1984, de la Conselleria de Agricultura, Pesca y Alimentación, por la que se estableció la normativa reguladora de las medidas especiales a adoptar en los emplazamientos apícoles y tratamientos fitosanitarios sobre plantas en floración.

DISPOSICIONES FINALES

Primera

Se faculta a la Conselleria de Agricultura y Pesca para que dicte cuantas disposiciones sean necesarias para el desarrollo del presente Decreto.

Segunda

El presente Decreto entrará en vigor el mismo día de su publicación en el *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana*.

València, a 16 de agosto de 1989.

El Presidente de la Generalitat,
JOAN LERMA I BLASCO

El Conseller de Agricultura y Pesca,
LUIS FONT DE MORA MONTESINOS